

010424-3

A posléze tu je ještě třetí závažná konsekvence, kterou musíme vyvodit z oněch uvedených základních předpokladů. Když mluvíme o tom, že z chaosu úkazů je nutno vyhledávat ty, které k sobě náleží a jsou sjednoceny bez našeho přičinění a tedy již před ním (s tím „před“ je ovšem zapotřebí pracovat velmi obezřetně vzhledem k obrovskému významu interakcí), nesmíme mít na mysli jen sebe resp. člověka, lidský rod, nýbrž všechny „pravé události“, všechna „pravá jsoucna“, počínajíc již těmi nejjednoduššími a nejnižšími. V této souvislosti užívám termínu „radikální fenomenologie“. Svět vlastně není založen na nějakých posledních danostech (ty by totiž k založení světa naprosto nepostačovaly), nýbrž na jejich reaktibilitě. Reaktibilita je schopnost reagovat na něco jiného; a reaktivity je schopno pouze nějaké jsoucno (pravé, resp. pravá událost atd.), které je schopno být aktivní, neboť reakce předpokládá akci, je zvláštním druhem akce.

(Praha, 010424-3.)